

udari za napadalci. Komaj se pokaže graščak s svojimi na ravnini, začne Pavliha trobiti in trobi na vso moč; marsikateri vitez in vojak se

ozira na stolp in nihče ne more razumeti, zakaj trobi čuvaj zdaj, ko se samo odpravljajo nad sovražnika, a ni trobil, ko se je sovražnik bližal gradu.

Ko se graščak vrne, pokliče zatorej Pavliho predse in mu reče: »Kakšne neumnosti mi spet uganjaš? Kadar se sovražnik bliža, molčiš, kadar jo sam uberem za njim, trobiš na žive in mrtve. Fant, če misliš na izdajo, se pazi!« Še

tisti hip ga odstavi in ga uvrsti med svoje pešce, v stolp pa pošlje zanesljivejšega moža.

Tako je moral Pavliha poslej peš cokljati v graščakovi vojski, ki bi jo kaj rad zapustil, če bi le mogel. Kadar so se odpravljali iz grada, je počasi klamal za poslednjimi, kadar pa so se vračali domov, je bil prvi med prvimi. Tedaj ga prime gospodar in ga vpraša, kaj naj to pomeni, da je ob izpadu vedno zadnji, a zmeraj prvi pri povratku.

»Gospod,« pravi Pavliha, »nič se za to ne jezite. Zakaj takrat, ko so se vaši ljudje vsi mastili z jedačo, sem ležal v stolpu in požiral sline, tako da sem ves oslabil. Če bi hotel zdaj biti prvi pred sovražnikom, bi moral hiteti, da bi bil tudi pri skledi prvi ter bi ostajal pri njej zadnji; samo tako bi lahko spet prišel k moči, potem pa bom tudi pri sovražniku prvi in zadnji.«

»Vidim,« pravi graščak, »da si bil pri meni zadovoljen le, dokler si sedel v stolpu.«

»Je že tako,« odvrne Pavliha, »da je vsakomur žal za tem, kar je zanj prav.«

Graščak mu na to pomiga, naj se izgubi, Pavliha pa se obrne in odide.

(Dalje v prihodnjem letniku.)

»Zvonček« prihodnje leto

Iz številnih pisem naših zvestih Zvončkarjev smo posneli, da je bil naš list letos zaradi svoje pestrosti mladini zelo všeč, ker je vsakteri naših naročnikov našel v njem vsak mesec polno zanimive, zabavne in poučne robe.

Tudi za novi, 37. letnik našega »Zvončka« je uredništvo pripravilo svojim ljubim čitateljem več prijetnih presenečenj.

Mesečnik bo spet dobil drugo ljubko opremo in bo vseskozi bogato ilustriran. Tudi vsebinsko ne bo zaostajal za letošnjim. Še prekositi ga bo skušal! Veselih in resnih zgodb, pravljic, pripovedk in črtic, hudomušnih Pavlihovih burk, pestrega drobiža in pretkanih ugank je že zdaj skoro do vrha polna urednikova miznica. »Zvonček« bo še nadalje obveščal svoje mlade bravce o vsem, kar se bo pri nas doma in daleč v pisanem, hrupnem svetu zgodilo zanimivega in važnega.

Posebna novost lista pa bo naš »sportni vestnik«, ki se bo — o tem nič ne dvomim — takoj priljubil vsem Zvončkarjem, ker jim bo sporočil in razložil marsikaj, kar tako razgreva in zaposluje njih razborite glave.

Da bomo včasih pogledali tudi v preteklost, pokramljali o prirodi in tehniki in malo pomuzicirali — kar skoro omeniti ni treba ...

No, zdaj pa prijetne, sončne počitnice vsem skupaj in na veselo svidenje v jeseni.